

de Heste, som Loven forudsætter, at den skal være i Besiddelse af, nemlig de 1,728 Districtsheste, som Hærloven hjemler, idet nemlig 200 Rb. ikke ere en tilstrækkelig Sum for Krigsbestyrelsen til derfor at kunne anskaffe en tjensteddygtig, brugbar ung Hest. Imidlertid har Finansministeren for sit Vedkommende troet at kunne samtykke i en saadan Nedsættelse, hvorved han altsaa har samtykket i, at det, som Udredningsdistricterne i dette Tilfælde ikke komme til at erlægge, falder Statskassen til Byrde. Det vil paaligge Krigsbestyrelsen at drage Omsorg for, at Hæren faaer det Antal Heste, som den behøver, og, forsaavidt der altsaa fremkommer et Deficit paa Grund af den mindre Erstatning, idet Districterne ikke udfylde de ledige Numere inden Afleveringen, maa den manglende Sum udredes af Statskassen og føres paa Tilleggsbevilling. — Der blev af den ærede sidste Taler fremsat en anden Bemærkning, hvorved han førte Forholdet tilbage til den Aflevering af Heste, som i sin Tid havde fundet Sted fra Statens Side til Udredningsdistricterne. Den ærede Taler meente, at Udredningsdistricterne den Gang ikke overalt havde faaet Heste af samme Værdi, og at Taxationssummerne den Gang overhovedet havde været lavere, og derpaa kunde der efter den ærede Talers Mening for Districterne begrundes en Ret, eller i alt Fald et Villighedskrav til ogsaa nu ved Betalingen af Erstatningen for vacante Numere at slippe med at udrede et ringere Beløb end det af Regjeringen foreslaaede. Jeg kan imidlertid ikke være enig med det ærede Medlem i, at det Udgangspunkt, som han valgte, nemlig Tilstanden den Gang, da Loven af 16de Marts 1851 blev givet, har den af ham fremhævede Betydning i det nuværende Sieblik. Ved Loven af 1851 blev det nemlig tillige paalagt Districterne til enhver Tid at have til Hærens Raadighed en tjensteddygtig Hest, og naar en saadan Hest ikke mere var tilstede, naar den døde, eller Numeret paa anden Maade blev vacant, paalagde Loven Districterne at tilveiebringe en Hest, som skulde være mellem 5 og 7 Aar og i det Hele skulde opfylde de Betingelser, som Loven af 1851 foreskrev. Der indeholdes derimod ikke i Loven nogen Anthydning af, at Udred-

ningsdistricterne kun skulle være pligtige til til enhver Tid at præstere en saadan Hest som den, de i sin Tid modtog. Bestemmelsen er absolut, og den er naturligvis ogsaa i den lange Række af Aar, som nu er forløben siden Lovens Ikrafttræden, bleven efterlevet af alle Districter, saaledes at disse, efterhaanden som deres Numere ere blevne vacante, have udfyldt dem med unge tjensteddygtige Heste. Ved nu at fritage de Districter, for hvis Vedkommende der allerede er indtruffet eller iaar vil indtræffe Vacance, for at stille en Hest imod at indbetale 200 Rb. istedetfor 275 Rb., stiller man altsaa de Districter, som saaledes tilfældigvis have vacante Numere, eller som have forsomt at udfylde Numere, der ere vacante og maaskee i nogen Tid have været det, bedre end de andre Districter. Et District, som iaar har udfyldt sit vacante Numer med en Hest, vil aadenbart være mindre fordeelagtigt stillet end det District, som skulde udfylde sit Numer iaar, men som fritages derfor i Henhold til den her foreslaaede Lov. Jeg troer ikke, at man i dette Forhold kan gaae retferdigere frem, end det er paatænkt. Naturligvis er det uheldigt for et District, at dets Numer er blevet vacant. Det kan maaskee have haft en Hest paa 13—14 Aar, som, hvis den havde levet i 6 Maaneder endnu, var blevet afleveret, hvorved Districtets Forpligtelse var bleven opfyldt. Hvis en saadan Hest imidlertid er styrtet, saa paalægger Loven af 1851 Districtet at skaffe en ny Hest tilveie; dette er det Variable, som der altid har været i den hele Byrde, men det er uundgaaeligt. — I Lovforslagets § 4 er den Forøgelse af Vandflatten, som Regjeringen havde foreslaaet, af 24 f. pr. Td. Hartkorn, nedsat til 16 f. Dette er skeet med Samtykke af min høitærede Collega Finansministeren, som er gaaet ind paa Tallet 16, fordi det repræsenterer, hvad Hartkornet nu i Gjennemsnit har maattet betale i Anledning af den Udredningsdistricterne paahvilende Forpligtelse til at stille Districtsheste. Der har i enkelte Districter været betalt noget Mere, i andre noget Mindre, men Gjennemsnitsprisen, som Districterne have betalt til Foderværterne der, hvor disse have paataget sig Remonteringen, har været omtrent 16 f. pr. Td. Hartkorn. Hvad